

prima instanță: I.Polișciuc
instanța de apel: G.Vavrin, T.Dimitradi, I.Dănăilă

Î N C H E I E R E

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Nicolae Clima

Judecătorii

Tamar Chișcă-Doneva, Iurie Șumcov

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Blajenco, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Blajenco împotriva societății cu răspundere limitată „Cimișlia Gaz” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 06 decembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Valeriu Blajenco și menținută hotărîrea Judecătoriei Leova din 28 mai 2012, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La 20 ianuarie 2011, Valeriu Blajenco s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Cimișlia Gaz” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul, Valeriu Blajenco a indicat că el a activat la filiala „Leova-Gaz” în calitate de director.

Prin ordinul nr.242-p din 10 septembrie 2010 a SRL „Cimișlia-Gaz” „Cu privire la sancționarea salariatului întreprinderii”, lui Valeriu Blajenco a fost aplicată sancțiunea disciplinară – concedierea, începînd cu 13 septembrie 2010.

Prin ordinul nr.336-p din 15 noiembrie 2010 a SRL „Cimișlia-Gaz” „Cu privire la modificarea unui ordin”, a fost modificat ordinul nr.242-p din 10 septembrie 2010, indicînd data concedierii 15 noiembrie 2010.

Consideră reclamantul că ordinele menționate sunt ilegale, deoarece pîrîtul a încălcat prevederile contractului colectiv de muncă, art.7, nu s-a respectat condițiile

individual de muncă pct.8 lit. c), privind anunțarea despre eliberarea reclamantului și participarea comisiei speciale privind eliberarea directorilor filialelor.

Mai mult ca atât, reclamantul în timpul aflării în concediu medical a fost chemat la comitetul sindical, contrar prevederilor art. 86 alin.(2), art.9, art. 87 și 10 al Codului muncii.

S-a mai menționat că începând cu luna martie 2010, după schimbarea directorului SRL „Cimișlia-Gaz”, au fost mai multe controale tensionate, în urma cărora, la data de 06 mai 2010, prin ordinul nr. 117-p a fost sancționat pentru securitatea muncii și prin ordinul nr.96-p din 15 aprilie 2010 a fost sancționat cu a doua mustrare, din cauza neprofesionalismului specialiștilor filialei.

De asemenea, reclamantul invocă că el nu se află în conflict de interese între SRL „Cimișlia-Gaz” și „Leogaz Grup”, nu sînt întemeiate și afirmațiile de executare a unor lucrări de către filiala în lipsa licenței.

Cere reclamantul, Valeriu Blajenco anularea ordinului nr.242-p din 10 septembrie 2010 a SRL „Cimișlia-Gaz” „Cu privire la sancționarea salariatului întreprinderii”, anularea ordinului nr.336-p din 15 noiembrie 2010 a SRL „Cimișlia-Gaz” „Cu privire la modificarea unui ordin”, restabilirea la lucru în funcția de director al filialei „Leova-Gaz”, or. Leova, încasarea salariului mediu lunar pentru lipsa forțată de la lucru începând cu 10 septembrie 2010 pînă la restabilirea la lucru.

Ulterior, la 09 februarie 2011, reclamantul Valeriu Blajenco a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea ordinelor nr. 242-p din 10 septembrie 2010 și 336-p din 15 noiembrie 2010 cu privire la eliberarea din funcție, restabilirea în funcție de director al filialei „Leova-Gaz”, începând cu 10 septembrie 2010, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru, începând cu 10 septembrie 2010 pînă la data pronunțării hotărîrii de restabilire în funcție, repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

A indicat că, în ordinul de concediere nu sunt indicate temeiurile de concediere prevăzute de art. 86 al Codului muncii, fiind indicate doar prevederile art. 9 al Codului muncii ce se referă la obligațiuni de bază a salariatului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Leova din 28 mai 2012, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 06 decembrie 2012, apelul declarat de Valeriu Blajenco a fost respins și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 04 martie 2013, Valeriu Blajenco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În special, s-a invocat că pe data de 10 septembrie 2010 cînd a fost emis ordinul de eliberare din funcție recurentul se afla în concediu medical, la 15 noiembrie 2010 a fost emis ordinul nr.336-p cu privire la modificarea unui ordin, prin care s-a modificat ordinul nr.242-p din 10 septembrie 2010, indicînd data concedierii 15 noiembrie 2010.

Astfel, efect juridic de fapt are numai ordin din 15 noiembrie 2010, deoarece anume atunci recurentul a fost eliberat din funcția deținută din inițiativa administrației, iar la 15 noiembrie 2010, cînd a fost emis ordinul de eliberare din funcție, vicedirectorul SRL „Cimișlia-Gaz”, Alexandru Corlăteanu, nu mai executa

obligățiile de director și nu avea dreptul de a semna ordinul de eliberare.

De asemenea, contrar prevederilor pct.6.4 al Regulamentului despre filiala „Leova-Gaz” din 02 iunie 2004, recurentul a fost eliberat din funcția fără acordul organului ierarhic superior, SA „Moldova-Gaz”.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un careva temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că conform art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valeriu Blajenco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432 , art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de către Valeriu Blajenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Tamara Chișcă-Doneva

Iurie Șumcov